

[Morten Lango.]

en administrationsprocent på 70 eller derover, men alligevel har man ment, at det har været gode projekter. Så det skal i hvert fald ikke være sådan, at man i første omgang bliver alt for forskrækket, hvis det viser sig, at det er dyrt af få lavet noget u-landshjælp, der kan holde.

Jeg tror derfor ikke, at det er nogen tilfældighed, når den højtærede udenrigsminister har fodret os med et temmelig kostbart forslag til sekretariat. Jeg tror, det er nødvendigt, og jeg tror, det er rimeligt, for hvis vi ikke bygger det temmelig godt op, får vi ingenting ud af det hele.

Oplysningsarbejdet ser jeg på med lidt mindre sympati end den, der måske ellers er kommet til udtryk igennem det, der er blevet sagt i dag. Det skal selvfølgelig ikke forstås sådan, at jeg på nogen måde ser på det med modvilje. Modviljen gælder i denne sag mere i forhold til det, at man ligesom har forventet, at man skulle have lidt oplysning som kvittering for den støtte, man nu giver, for hvis kvitteringsmoralen kommer ind, bliver jeg ked af det. Det er ikke nødvendigt at vente den slags gengæld for en hjælp, man har ydet. Naturligvis er det derimod vigtigt, at man kender forudsætningerne for det arbejde, der skal gøres, og det vil oplysningsarbejdet som et vigtigt led være med til at skabe basis for.

På et vist tidspunkt svævede der et vældigt forskningsinstitut som en slags drømmeslot over forhandlingerne. Jeg er glad ved at se, at dette forskningsinstitut er blevet saneret ned til at være en skikkelig og fornuftig dokumentationscentral. Til gengæld er jeg helt sikker på, at mange af de partikler, som forskningsinstituttet som et drømmeslot måske kunne have været opbygget af, nok vil finde plads under afsnit, som i øjeblikket hedder „uddannelse af eksperter“ og „forskningsrådets område“, for der er jo nok en hel masse sager, der skal klares her. Jeg er ikke i tvivl om, at for at skaffe de eksperter, som er nødvendige, må man lave en hel del om på læreanstalterne, og hvad vi ellers har, således at de i højere grad også kan uddanne folk med et sådant sigte. Vore læreanstalter og universiteter er udelukkende — eller næsten udelukkende — indrettet på at uddanne til hjemmemarkedet; der vil være en række

områder, hvor man i højere grad skal kunne uddanne også til udemarkedet, og det kræver nye partikler indført.

Jeg nærer på forhånd ikke så forfærdelig store forhåbninger til, at vi kan komme videre i retning af en europæisk koordination af dette arbejde. Jeg hørte, at det ærede medlem hr. Per Federspiel havde sine forhåbninger om, at et tidligere medlem, hr. Thorkil Kristensen, kunne komme os til hjælp. Jeg tror faktisk, at vi allerede med at have én overstatlig myndighed at holde os til, nemlig De Forenede Nationer, er nogenlunde vel kørende, og jeg tror, at vi stadig skal holde fast på — som det også gøres i lovforslaget — at dette er hovedsigtet. Men i øvrigt skal man naturligvis være klar over, at bilaterale projekter kan have deres nytte. Idet jeg skal udtale den overordentlig dybe sympati, der fra socialistisk side må være til stede for et arbejde af denne art, vil jeg dog fremhæve, at det er overordentlig vigtigt, at sigtet mod De Forenede Nationer bliver holdt klart.

Jeg synes, at lovforslaget, således som det nu er udarbejdet, giver glimrende muligheder for, at et sådant arbejde kan udføres på en rimelig og fornuftig måde.

Birthe Wetlesen: Mit parti finder, at det foreliggende ændringsforslag er en forbedring i forhold til det fremsatte lovforslag, og vi kan stemme for det.

Vi har bemærket os, at udvalget har taget hensyn til de ønsker, som bl. a. de uafhængige fremsatte om en forenkling af hele administrationsapparatet. Styrelsen er reduceret fra maksimalt 15 medlemmer til 9 medlemmer, og samtidig er rådets beføjelser reduceret i forhold til styrelsens. Det er vor opfattelse, at begge disse foranstaltninger tjener til at gøre styrelsen mere handledygtig, hurtigere og mere effektiv, især hvis det er de rigtige personer, der indgår i styrelsen. I øvrigt fremgår det hverken af lovforslaget eller af udvalgets betænkning, hvor disse 9 styrelsesmedlemmer kommer fra. Hvorledes vil pladserne blive fordelt mellem repræsentanter for staten, for private organisationer og for den særlige sagkundskab? Vi vil gerne høre, hvilke tanker man har gjort sig herom.

Vi finder det rimeligt, at sekretariatet,